

Martin J. B. E.

Isän ilo * * *

* * * pojasta.

Printoon kustansi B. G. M.

Tampereella,
Kirjapaino Suomi Boktryckeri 1905.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3522 All W
80: -

Senssuurin hyväksymä Tampereella
Toukokuun 24 p:nä 1905.

Isän ilo pojaasta.

Wieraalla maalla fulkeisjani
Minä kaikki tuhlaisin,
Perkeleelle huwiksi,
Synnin unta mataliina
Di kiitos kiitos Jesuksen
Kun poika heräsi.

Kuin tuli rapa ruoaaksi,
Niin muutos tapahtui,
Mä muistin Isän kotia,
Sinne mä tulla sain.
Di kiitos kiitos Jesuksen,
Siellä piisaa leipää ain.

Tää welii oli kuollunna,
Waan nyt hän wirkoiji,
Hän kauwas oli kadonnut
Waan nyt hän löydettiin.
Di kiitos kiitos Jesuksen
Näin Isä jutteli.

Siell' paikat on jaspiffet
 Ja propheettaat on loistosfa,
 Ei sinne oteta ihmistöitä
 Bastaan mistään hinnasta.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 Ei sinne kelpaa hinta.

Kun tuhlaaja poikakin kotia tuli
 Niin Isän ilo tuli suureksi,
 Kun wanhin welii pellolta tuli
 Sano Isä on tullut hulluksi.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 Ja enkelitkin laulaa.

Hän kuulee weisun
 Ja huilun soiton
 Ja harmitsensa kuultelee
 Kun Isä ystäwien kans iloitsee.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 On soitto ijäinen.

Ei ilo siellä wähenene,
 Waikka wanhin welii oudoksuu,
 Ei hän tahdo sijälle tulla,

Waikka häntä on sinne kutsuttu.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 Kun vielä kutsutaan.

Siellä häitä tansjataan,
 Waikka wanhin welii kiukuitsee
 Kun ei se saa wohlan poikaa
 Nstäwiensä huwiksi.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 Taiwahan tansseilla.

Hän tekee työtä pellohansa
 Ahkeraa ja kiukuitsee,
 Kun tuhlaajapoika syötetyn
 Wasikan lihawuudesta riemuitsee.
 Di kiitos kiitos Jesuksen,
 Kun pääsin isän luokse.

Pyhäen marsši.

Taiwahan tanssilla
 Pyhäen marssilla
 Lunastetut laulaa
 Kuultelewat paimentaan
 Joka heitä niin hellästi hoitaa

Oi sullo sanoja
 Joita korwani kuulla saapi
 Ja sydämmessäni käsittää
 Hänen pyhästä sanastansa.

Ei siellä yhtään petoja ole,
 Eikä wihollisten ääntä,
 Waan yljän ääni suloinen
 Kaikk' owat pois jääneet,
 Mutuas kansa,
 Jonka Herra on Jumala,
 Joka meitä täällä kuljettaa
 Hänen kulkuneuvoillansa.

Näin pyhää tietä waeltaa
 Toi Herran pyhä kansa,
 Ei siellä wuohia olekkaan
 Ne on waan juhla sonnassansa
 Pyhät ne waan rienuitsee,
 Ylkänsä rakkaudes
 Ja mehun kanssa imewät
 Tuorreesta wiinapuusta.

Kyllä on suurta sukua
 Karitsan hääväkee,
 Täällä jokeudessaan
 Vihollisen väärin näkee,
 On heillä kaihet filmisä
 Ei näe Herran kansaa
 Ja epäuskon suomukset
 On wahwassa niiden päällä.

R. U.

Piiton kaari.

Piiton kaari on taiwaalla
 Seitsem värinen on sen muoto
 On liittona ja turwana
 Se ihmiss kansoille tuotu
 Kastehen wetehen hukkui
 Jo syntimme noi kaikki
 Ja wapahaatkin olemme
 Jo niistä kaikista.
 On meillä juhla ain
 Ja häitä wiettää saamme

Min yljän seurassa
 Sen Kristus walmisti
 Josta aina iloitaan
 Ja kiitos wirsi lauletaan
 Kun woitti hymnin ja saatanan.
 Turmelluskin vielä nostaa rintaansa
 Kun pääsee tutkiin ja walwoon
 toisille wika.

Toisten wiat ne kowin painaa
 Josta sitten ylewästi komeilee,
 Oi turmellustakin,
 Kuin se nostaa rintaa
 Ja rupee pientä laumaa wihaan
 Ja owat mielisjään
 Ja iloijsiakin,
 Kuin saa wiinapuun oksia purrakkain.

b. e. m.

Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto